

מסורת הש"ם
עם הוספות

ה' עירובין 7: יכמום עם.
ב' מז': (ב) נילך ג.
ג' גן, ג) [לעיל ס:
ד' ען, 7) [ע"י סכת זו.],
[לקמן 1:] מנדרליין ד.
ה' כו. [טוקפ', פ"ה[
ע' תוס' ללקמן ייח:
ד' סיכך וบทוס' ר"ה
כח: סוד"ה מננא,
[קידושין 79: וצ"ן],
[סנדיין 79 7:][
[סנדליין 79 ג:][
לקמן ימ': (ב) וכ"ה
לשנה מקומות מ"ג,
(ב) ה"א (ג ע"א).

סוכה

דבר תורה. הכלאה למסה מקני: רבו. לוֹז צָעַר מִנוּנָךְ צְמִינָת
הוּא קְצֻוֵל הַמֶּת וְמַקְפֵיד עַלְיוֹן: אֵין מַקְפֵיד עַלְיוֹן. הוּא לִיה
כְּגֹופֵה סְוָהִיל וְהִין סְוָפוֹ לִיכְלֹו וְכְטִיל לְגַמְיָה וְלִיה חַיָּץ: וְגַזְרוּ עַל רַבּוֹ
שָׁאַיְנוּ מַקְפֵיד. סְוָהִיל וְסְוָיִל רַבּוֹ וְדַמִּי צְמִינָת לְמַיִינָה דְּהַוְלִיִּתָה: וְעַל
מִיעּוֹטוֹ הַמַּקְפֵיד. סְוָהִיל וְדַמִּי לִיה
צְפָקָפָה: (ה) גּוֹרָה. לְהֹו הכלאה למסה
מקני הוּא הַלְמָה גַּוְילָה מְלָאָכָה וְלוֹצָה
הַמַּקְפֵיד לְחוֹדְלָה סְוָהִיל דְּהֹו הכלאה
למסה מקני: הָא דָאָמְרָן. נְגַזָּה
עֲלָה: הַנִּיחָא לְרַבִּי יְהוֹדָה. דְּלָמָה
נְפָקָה לִיה מְקָלָהִי חַטְטָרִיךְ הַלְכָתָה:

דבר תורה רובה ומקפיד עליו חזץ. י"מ דקה חייל צער
הכל צער מזק הփנו מיענו מקפיד וכשה נל"ת
מה להמלין פלק שעיר (גמות דף עט. ופס) נכירת מעוזלת
סנתגירה הנה אין לך טבילה ולך חמלה וכי תימה מזוס לדמי

דבר תורה רבו ומקפיד עליו חוץ' ולאינו
מקפיד עליו אינו חוץ' וגזרו על רבו שאינו
מקפיד משום רבו המקפיד ועל מיעוטו
המקפיד משום רבו המקפיד וליגור נמי על
מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד
אי נמי משום רבו שאינו מקפיד ^ו היא גופה
גורה ואנן ניקום ונגור גורה לגורה מהצין
הא דאמר הניחא ^ו לרבי יהודה אלא לר"מ
מאי איכא למי אמר כי אתה הלכתא לבוד
ולבוד ודופן עוקמה: ושאין לה שלש דפנות:
תנו רבנן ^ו שתיים ^ו כהלותן ושלישית אפילו
שפחים ^ו ר"ש אומר שלש כהלותן ורביעית
אפילו טפח במאם קמיפלגי רבנן סבר ייש
אם למסורת ור' שמעון סבר ^ו יש אם לקרה
רבנן סבר ייש אם למסורת ^ו בסכנת בסכת
בסכות הרי כאן ארבע דל חד לגופה פשו
להו תלתא שתיים כהלותן ואתαι הלכתא
גרעתה ושלישית ואוקמה אטפח ר' שמעון
סביר ייש אם אם לקרה בסכות בסכות
בסכות ^ו הרי כאן שש דל חד קרא לגופה
פשו لهו ארבע שלש כהלותן ואתαι הלכתא
גרעתה לרביעית ואוקמתה אטפח ואי
בעיתaimaim דכולי עלמא יש אם לקרה
זהבא בהא קמיפלגי מר סבר ^ו סכבה בעיא
קרא ומר סבר סכבה לא בעיא קרא ואיבעת
aimaim דכולי עלמא יש אם למסורת והכא
בזהא קמיפלגי מ"ס כי אתה הלכתא לגרע
ימ"ס כי אתה הלכתא להוסיף ואיבעת
aimaim דכולי עלמא כי אתה הלכתא לגרע
יש אם למסורת והכא ^ו בדורשין תחילות
קמיפלגי מ"ס דורשין תחילות ומ"ס אין
דורשין תחילות רב מתנה אמר טעה דר"ש
זהבא ^ו וסוכה תהיה לצל יומם מחורב
ילמחפה ולמסתור מוזם וממטר והואטו טפח
היכן מעמידו אמר רב מעמידו כנגד היוצא
אמר לייה רב כהנא ורב אשי לר' ^ו יועמידנו

דבר תורה רבו ומקפיד עליו חזץ. אבל צבאל חוץ מהינו מינו מה למלין פלק העלן (ימוח דג' סנמג'ילה ננה אין לך טילה ולך לך). יתקה המלר רב כנהה נה בנו נה. לוזו נה צבאל חוץ והסתה לעדיף וזה לא נתקזוי לצבאל מהינו מזאו יתפינו אין מקפיד חוץ ועובד מדקיעצ' ציעולח צמיהה במקכת מקומות (פ"ט מ"ג) ומית' לה צפוף עלו קאריס (צטט דג' קיד). **ען** במלדעת רבצ'ג הומל עד כליכר האיטליך עוד מית' בתס' **ען** צנחים כל תלמיד חכמים מל'H מל' חוץ ותס' נצח הויה אין חוץ רבצ'ו על גדו חוץ ותס' מוכר רבצ' הויה גינו חוץ ות' ת' ציון להמתה בלבת הנרוצו ונח' למעונו ה'כ קלה נמיה' גתת לדראין צבאו צה' יה' דבר חוץ צינו לנו חמיס ו'ל דהנטליך למשתת הפתלים כליתה צפלק קמה' לדקדוזין (dag' נב'). **ורבי** שמעון סבר יש אם למקרא. כולהו מודו לדראין מקרלה ומקרות דלה' על חנס נכת' כן נה צמיהה דמייחזי גאדי פלייגי דמר קצל מקרלה עיקרא' כלת'צמן לר'ע צלי' סנדרין (dag' ז'). דקצל יס' הס למקלה וצפ' כל' צעה (פמ'יס dag' ז'). גז' נחס עוני דראין מקרלה ומקרות וצפ' לוֹבָגֶל (נקמן dag' ז'): תנן לר'ע הומל כס' צלוב' גה'ם ותלודג'H מל' כ' כ' ודראיין בגמרה [dag' ז']. לוֹבָגֶל'H מל' מילט' בכת' חקל ו'ז' וכן לר'ס' דקצל הכת' יס' הס למקלה וצפ' קמה' לדקדוזין (dag' יט'): גז' צגגו צה דראין מקרלה ימקרות ומישו קאה דלאדי עקייז' דלה' דראין בתס' נה' מקרלה נחוד יטה'מלי נה' דראין תלוייה כ' סמעון כדחלמיין⁷ גז' נחס עוני ועובד הצמן לר'ע דקצל יס' הס למקלה ולקמן בקמן [dag' ז']: מכזיר לר'ע סוכה בלחה'ה הקפינה ומוכת צמיהה מזוס דקצל סוכה לירת ערהי צענן נה' מה' נה' צע' ג' כה'צמן לדוד צעמה' הויה

1

איקרי סוכה מ"מ מיתרוי
דקראי לפינן לדפנו עי'
רש"י לקמן יב. במשנה
ד"ה כשרין] (גליון):
[ג] בשבת איתא רבב על
המרಡעת (בארות המים):
ג] צריך להוסיף ומיר
סבר מסורת עיקר
וכ"ה בתוס' הרא"ש:
ל] צ"ל כדאמר
(באח"מ): ט] [צ"ל
דר"ג] (גליון): ו] צ"ל
דמצאות (רש"ש):
ז] בדף"י ליתא מכאן עד
וain לומר: ט] [צ"ל ל"ך]
(גליון) וכ"ה ברש"ש:
ט] בדף"ר הא משופט:
י] [צ"ל יונתן] (גליון)
וכ"ה בדף"ר ורבו
יונתן לישנא דעלמא:
כ] צ"ל א"כ היבוי הוּי
אתני (ערוך לנר, וכע"ז)
ברש"ש, ועי' גנזי יוסף):
ל] צריך להוסיף אחת
למעלה (רש"ש וכ"ה
בר"ח):

גְּפֹנִית יָשָׁה הַטְּפָח
בְּמֹרֶךְ הַפּוֹנִית צַמְקָנוּעַ
לְאֵד מַעֲלָת הַזְּמוֹרָחִית לְאֵד דְּרוֹס:
וַיַּעֲמִידֵנו

יְצָה הַס לְמַקְוָת וְמַיְצָה צָה יְצָה לְמַכְלָה
קְאָה לְהָגָה לְ"ע וּלְ"צָה לְקְבָּלִי יְצָה הַס
צָה הַמְּחָד וְהַכְּלָה הַת הַרְחָזָוָנה וְהָגָה
הַמְּאָס הַמְּחָד וְכָן גַּנְּיִ חַלְבָּז וְצָוֹמָן הַלְמָה
(: מְזָוָס לְמַזּוֹת¹) קְלִינָה בַּיָּה וּמְהַן
גַּזְוּ כְּזִית וּזְהַמְּזָוָזָה כְּזִית לְתָרוֹזָה כְּזִתִּי
גַּנְּיִ רְיֻקִי דְקַהְמָלִר חַמְיכָה מְצָתִי
בָּנְחַמְּנָן סְוִהָּ דְקַהְמָלִר הַכִּי גְּלִישָׁ פְּלָקָה
הַמְּדָלִי זְמַעַוָּן הַהָהִי לִיאָנָה דְהַמְּרָלִין
יְצָה הַס לְמַקְלָה וְעוֹד קְאָה לְקַמְּנָן
לְבָה. דְ"ה כְּפָמָה וְתוֹפְפָות סְנָאָלִין 7. דְ"ה
בְּהָעֲוֵי]:
בְּיִיחָה וְלֹה מְוֹקְמִין לִיה לְמַמְנִיחָה לְמַהָן

ללה דריש מחייבות ונלה כמו צפוי הקובונטרכם דריש סנדליין (דף ג): גדי תנתה הולכי כבנראה לפ"י הין דורצין מהילות מזוז דהנטליך למומחה ועוד קאייה לפ"י נמי דמסיק התס ליכולי עולם הין דורצין מהילות וームר לה"ג לר' יהציה ה"כ נכמוץ קרלה אל השופט דה"ג מסופט לה וזה ידען למומחה כמו צפוי צס זקובונטרכם ע"מו ול' (יומן ג') (ע"מו) ליאנה דעתם נקט כדוחמלי הינצי מון דחית ליה דין ליקלט לגדי לריגל ונלה לגדי סדיוט ונלה ממעט סדיוט ה"כ ג' והוא התי למניינה הולך ודאי הפילו נלה הינטליך למומחה הפילו הכליל דל' לגופיה דהין דורצין מהילות וכל בני דריש סנדליין (דף ז): דקרנות קרנות לטוטפות לטוטפה ועשרה כהניש לסוף פרק כמה לדנסנדליין (דף י'): נרייך לדקדק דדרצין כוֹלְךָו למניינה ונלה חמלין דהין דורצין מהילות: **ומוכחה** תהיה לאצט. צילוסצלאמי^ט חמלין טעם מה לד"ס מן הדה קלייה ומקוכה מהיה נגע יומס מהולך הלי המת^ט נמחקה ולמפטול הלי צnis מולס וממיטל צnis וממיטל המת: **ויעמידנו**

ושלישית אפילו טפה. ור' שמעון סבר יש אם למקרא. ולא חישין לכתiba דבשוכות בסוכות קריין הרי כאן כי של חד קרא לגופיה פשו להו ד' ג' כהlection ורבייעית אפילו טפה אתאי הלכתא האי דתני אוועיא גראעתא לרבייעית אוקימתא אטפה. איבעית אימא כ"ע יש אם למקרא וד' הם ובאה פלייגי ת"ק סבר סככה בעיא קרא פשו להו תלת ור' שמעון סבר סככה לא בעיא קרא איבעית אימא כ"ע יש אם למסורת וד' הם של חד לגופיה פשו להו תלת ת"ק סבר כי אתאי הלכתא למגרע מהני תלת חד ולוקמה אטפה ור' שמעון כי אתאי לטפויי אהני תלת דופן אחרית דאית בה טפה איבעית אימא כ"ע כי אתאי הלכתא למגרע והכא בדורשין תחולות קמפלגי פירוש הא קרא חדא דאוקימתא לגופיה ור' שמעון סבר דרשין לה ות"ק סבר לא דרשיןליה. רב א' לטעמיה דר' שמעון מהכא. זה היה קבלת בידינו. ומצא מפורש בתלמוד א"י רבן דקיסרי שמעין טעמייהו דרבנן וטעמא דר"ש מהדא קרא וסוכה תהיה לצל יומם מחורב למחסה ולמסתור הרי אחת לעללה כסוכה למחסה ולמסתור הרי כי לדפנות מזרים

